

Stridspunkt mellem Regeringen og det andet Ting. Jeg maa i saa Henseende lige som den første ærede Tale anse det for givet, at naar vi skulle ind paa den Vej, at der fra Statskassens Side skal hedes saa store, betydelige Tilskud til private Baner, kan der kun være Tale om, at Pengene maa tilvejebringes ved Statslaan. — Jeg skal ikke udtale mig yderligere, men blot tilføje, at det kun er under Forudsætning af, at Lovforslaget underkastes en saadan Drøftelse, at det maa komme til os i en anden Skikkelse end den, hvori det nu foreligger, overensstemmende med, hvad jeg har udtalt, at jeg endelig vil kunne give Lovforslaget min Stemme.

Første Viceformand (Steffensen): Vi kunne ikke naa at slutte i Dag, da der er indtegnet 6 Talere endnu; jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne.

Fra Haandværkerforeningen har jeg modtaget en Skrivelse med Henvendelse til Lovgivningsmagten angaaende det forelagte Forslag til Lov om en Huslejeskat for Staden Kjøbenhavn. Der er fremsendt saa mange Eksemplarer, at de kunne omdeles til Medlemmerne.

Under Mødet er omdelt Betænkning over Forslag til Lov om Oprettelse af en Kreditforening for Bygninger paa Landet i Sjælland.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 1/2, og Dagsordenen vil da være:

Fortættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret til Anlæg og Drift af forskellige Jærnbaner.

Mødet hævet Kl. 4.15.

Ni og fyrretyvende Møde.

Onsdagen den 1ste Marts 1893, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret til Anlæg og Drift af forskellige Jærnbaner.

Første Viceformand (Steffensen): Jeg skal meddele, at der er indtegnet 11 Talere.

Det 1ste Medlem for 6te Kreds har Ordet.

J. Pedersen: En Ting vil alle vist let kunne blive enige om, at det vilde være meget ønskeligt, om man kunde komme til en mere ensartet Fremgangsmaade for Tilvejebringelse af Midlerne til vor Jærnbanebygning, navnlig til de private Jærnbaner, end den, der har været fulgt i de senere Aar og i Fortiden i det hele. Jeg skal ikke repetere, hvad der derom blev sagt i Gaar og for Nesten adskillige Gange før, om de mærkværdig hurtig vekslende Systemer, om de Forskelligheder, om de Uretfærdigheder, kan jeg gerne sige, som derbødere fremkomne over for adskillige Egnes Beboere. Det behøves ikke. Jeg tror, som sagt, at vi paa dette Punkt alle sammen vilde blive enige om, at der bør gøres en Forandring, vi bør se at komme til nogen mere ensartet og om muligt mere stabil Fremgangsmaade af Hensyn til de paagældende Egnes Beboere, og jeg kan gerne føje til, af Hensyn til Rigsdagens Arbejde. Vi kende noget til det i dette Ting, men de kende det endnu bedre i det andet Ting, hvorledes ørkesløse Jærnbandediskussioner kunne sluges af Tingets Tid og Arbejdskraft. Saadan har det været, og saadan vil det fremdeles blive, hvis vi ikke komme til en Ordning i Retning af det, som her foreslaas. Det er nemlig ikke saa, at Befolkningen i Almindelighed har den samme Opfattelse af